

Bijlage 1.

Vragen manifestpartijen.

1. Kan de regering ingaan op de vraag in hoeverre de compensatieplicht als normatief kader in de verordening een plaats moet krijgen? Wat is in dit kader de gedachte-ontwikkeling bij het opstellen van een modelverordening door de VNG? Is er al inzicht in welke normen gemeenten formuleren en de relatie met het wetsontwerp?
2. Heeft de regering inzicht in de wijze waarop de VNG de kortdurende zorg opgenomen heeft in de modelverordening? Wat vindt de regering van de manier waarop de kortdurende zorg door de VNG is opgevat en verwerkt in de modelverordening? Hoe is de verhouding tussen de aanvullende verzekering en een gemeentelijke verordening? Welke regeling is prioritair?
3. Artikel 4 van het wetsvoorstel benoemt de doelgroep van de compensatieplicht en de vier gebieden waarover deze zich uitstrekt: persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 4°, 5° en 6°, ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie. De Memorie van Toelichting geeft aan dat de WMO zich uitstrekt tot mensen met beperkingen, mensen met een chronisch psychisch probleem, mensen met een psychosociaal probleem, mantelzorgers en vrijwilligers. Kan de regering ingaan in hoeverre in een (model)verordening de doelgroep van de wet kan worden ingeperkt tot mensen met een beperking bijvoorbeeld als het gaat om voorzieningen waarmee de rest van de doelgroep van de WMO wordt buitengesloten van de compensatieplicht en van de vier gebieden genoemd in artikel vier?
4. In de modelverordening van de VNG is de ICF zeer beperkt opgenomen als omschrijving van beperkingen en als een verplichting voor derden die gemeenten adviseren over voorzieningen. Wat vindt de regering van deze uitwerking door de VNG? Wat is volgens de regering de reikwijdte van de ICF die de VNG hanteert? Is het niet zeer wenselijk dat de begrippen een huishouding voeren, zich verplaatsen eveneens door middel van ICF definities omschreven worden? Heeft de regering de indruk dat alle onderwerpen in artikel 4 en de toelichting nu goed en integraal zijn verwoord in de modelverordening? Biedt de modelverordening nu een voldoende handvat voor de burger en de rechter om te weten waar men aan toe is?
5. Kan de regering ingaan in hoeverre het CIZ werkdocument 'Gebruikelijke zorg' dient als een kader voor het afbakenen van de grens tussen enerzijds gebruikelijke zorg en anderzijds bovengebruikelijke zorg die vrijwillig is en niet afdwingbaar i.c. mantelzorg? In hoeverre bestaat er vrijheid om het begrip 'gezamenlijk voeren van een huishouden' van artikel 1, lid 4 en 5 van het wetsontwerp in een (model)verordening te 'vertalen' in bredere begrippen zoals leefeenheid? Wat vindt de regering van de consequentie van de VNG omschrijving namelijk dat huishoudelijke zorg alleen nog toegankelijk is voor alleenstaanden?
6. Artikel 6 van het wetsvoorstel regelt de keuzevrijheid voor burgers ten aanzien van zorg in natura of een persoongebonden budget. De toelichting van het bijbehorende Amendement 100 van de leden Van Miltenburg c.s. stelt nadrukkelijk dat dit een verplichting is, dat alleen van de regel kan worden afgeweken bij overwegende bezwaren en dat de voorwaarden waaronder de keuzevrijheid vorm krijgt geen beperking mag inhouden van die keuzevrijheid. Het amendement maakt duidelijk het belang dat wordt gehecht aan keuzevrijheid voor een PGB in de WMO. Kan de regering nog eens nader toelichten waarom het begrip 'overwegende bezwaren' dat oorspronkelijk ging om individuele situaties, verruimd wordt tot efficiency overwegingen? Is dit niet het einde van het PGB? Wanneer een gemeente goedkoop zelf inkoopt, kan een gemeente dit aanmerken als een efficiency overweging om het

PGB niet van toepassing te verklaren? Is het denkbaar dat een en ander geldt voor alle individuele voorzieningen? Prevaleert het argument van efficiency- kosten overweging boven dat van keuzevrijheid -kwaliteit overweging? Is dit niet contrair aan de toelichting en de tekst van der PGB amendement?